

ශී ලංකා පුජාතාන්තික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පතුය

අති විශෙෂ

අංක 2097/14 - 2018 නොවැම්බර් මස 13 වැනි අඟහරුවාදා - 2018.11.13

(රජයේ බලයපිට පුසිද්ධ කරන ලදී.)

${ m I}$ වැනි කොටස: ${ m (I)}$ වැනි ඡෙදය - සාමානා

රජයේ නිවේදන

මගේ අංක : IR/10/66/2012

කාර්මික ආරාවුල් පනත 131 වැනි අධිකාරය

131 වැනි අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාවුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2014.06.11 දිනැති හා අංක 1866/34 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්තික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශෙෂ ගැසට් පනුයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2014.05.12 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් නුගේගොඩ, ගංගොඩවිල, වලච්චත්ත පාර, නො. 43/28 හි පදිංචි එන්. ඩබ්. පේ්මවතී මිය හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් පානදුර, මෝදරවිල, කර්මාන්තප්‍රරය, අංක 43/3 හි පිහිටි ටෙන්ඩ් සෙටර්ස් (ප්‍රයිවිට) ලිමීටඩ් අතර පවත්නා කාර්මික ආරාවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2018.08.16 දිනැති පුදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

ඒ. විමලවීර, කම්කරු කොමසාරිස් ජනරාල්.

2018 ඔක්තෝබර් මස 22 වැනි දින, කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව, කොළඹ 05.

යොමු අංකය : IR/10/66/2012

කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

එන්. ඩබ්. ජුම්වතී මිය, අංක 43/28, වලව්වත්ත පාර, ගංගොඩවිල,

නුගේගොඩ.

පළමු පාර්ශ්වය

නඩු අංකය : A 3560 සහ

(ටෙුන්ඩ් සෙටර්ස් (පුයිවට්) ලිමටඩ්, මහමේඝවත්ත, මහරගම) වත්මන් ලිපිනය

ටුන්ඩ් සෙටර්ස් (පුයිවට්) ලිමිටඩ්, අංක 43/3, කර්මාන්තපුරය, මෝදරවීල, පානදුර.

දෙවන පාර්ශ්වය

අතර පවතින කාර්මික ආරවුල සම්බන්ධ පුදානය.

කම්කරු සහ කම්කරු සබඳතා අමාතා ගරු ගාමිණි ලොකුගේ මැතිතුමා විසින් වර්ෂ 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමග කියැවෙන) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ වාවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුදුණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තිය යටතේ, කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා අමාතාගතුමාට පැවරී ඇති බලතල ප්‍රකාරව උක්ත ආරාවුල බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා 2014.05.12 දිනැති නියෝගයෙන් බේරුම්කරුවෙකු වශයෙන් මා පත්කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

ආරවුලට තුඩුදුන් කාරණය.

බේරුම්කරණය සඳහා මා වෙත යොමු කොට ඇති උක්ත තියෝගය පුකාර ව ඉහත සඳහන් දෙපාර්ශ්වය අතර උද්ගත වී ඇති කාර්මික ආරවුලට හේතු වී පවත්තා කාරණය ලෙස කම්කරු කොමසාරිස්වරයා විසින් 2014.04.09 දින එවා ඇති ලිපියේ දක්වෙන්නේ,

ආයතනය වසා දමීමෙන් පසු 1971 අංක 45 දරන සේවකයන්ගේ සේවය අවසන් කිරීමේ විශේෂ විධිවිධාන පනතට අනුව එන්. ඩබ්. පේමවතී මහත්මියට වන්දි මුදල් ලබා නොදීමෙන් ඇයට අසාධාරණයක සිදු වී ඇත්ද? එසේ සිදු වී ඇත්නම් ඇයට හිමි විය යුතු සහනයන් කවරේද? යන්න පිළිබඳව වේ.

පසුබිම

ඉල්ලුම්කාරිය විසින් 2014.07.08 දින පළමු තොරතුරු පුකාශය ඉදිරිපත් කරන ලදී. වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය විසින් 2014.09.08 වන දින ඊට පිළිතුරු පුකාශය ඉදිරිපත් කරන ලදී. 2014.09.23 වන දින පළමු පාර්ශ්වය පුති පිළිතුරු පුකාශය ඉදිරිපත් කරන ලදී.

2014.10.20 වන දින විමසීම් ආරම්භ කරන ලද අවස්ථාවේ වගඋත්තරකාර පක්ෂය මූලික විරෝධතාවයක් මතු කරමින් ඉල්ලීම කාලාවරෝධී වී ඇති බවත් ඉල්ලුම්කාරිය වෙනුවෙන් බලයලත් නියෝජිත අත්සන් කිරීම නීතියට පටහැනි බවත් දක්වන ලදී. ඉල්ලුම්කාරිය වෙනුවෙන් ගේෂන් සිල්වා මහතා කාර්මික ආරවුල් පතතේ 4(1) වගත්තිය පුකාරව බේරුම්කරණය ඉදිරියේ නියෝජිතයන්ට පවරා ඇති බලය අනුව පිළිතුරු පුකාශය අත්සන් කළ බවත් විශේෂයෙන් 4(1) වගන්තිය යටතේ අමාතෳවරයා විසින් බේරුම්කරණයට පත් කර ඇති ආරවුල කාලාවරෝධී වී නොමැති බවත් කියා සිටී. එම අවස්ථාවේ දී මා විසින් ඉල්ලුම්කාරියට නඩුව ආරම්භ කිරීමට අවසර දී සමථයක් සම්බන්ධ හැකියාව දන්වන ලදී. මෙම නඩුවේ දී ඉල්ලුම්කාරිය වෙනුවෙන් ඉල්ලුම්කාරිය සහ කම්කරු නිලධාරී ඩී. එම්. ටී. පී. දසනායක මහත්මිය සහ සහකාර කොමසාරිස් එස්. එම්.පී. නන්දසේන මහතා ද වගඋත්තරකාර පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් මානව සම්පත් හා පරිපාලන කළමණාකරු වඩුගේ සංජය නයනජිත් මහතා සහ වගඋත්තරකාර ආයතනයේ චමනී තනූජා රාමසිංහ යන අය ද සාක්ෂි දෙන ලදී.

අවසානයේ දී දෙපාර්ශ්වය විසින් ලිඛිත දේශනය ගොනු කරන ලදී. මෙම නඩුවේ පසුබිම සලකා බලද්දී ඉල්ලුම්කාරිය ආයතනයේ සේවයට බැඳී ඇත්තේ වර්ෂ 1990.10.14 වන දින දී වන අතර 2007.04.10 වන දින සිංහල අවුරුදු උත්සවය සඳහා කර්මාන්ත ශාලාව නිවාඩුවට වසා දමන අතර පසුව 2007.04.18 වන දින ඉල්ලුම්කාරිය සේවයට යන අවස්ථාවේදී සේවා ස්ථානය පානදුර මෝදරවිල පුදේශයට මාරු කර ඇති බවත් සේවය සඳහා එහි යන ලෙසත් පාලන අධිකාරිය දන්වන ලදී.

ඉල්ලුම්කාරිය ගංගොඩවිල පුදේශයේ ස්ථිර පදිංචිකාරියක වන බැවින් නව සේවා ස්ථානය වූ පානදුර මෝදරවිලට යාම අසීරු කරුණක් විය. එම නිසා ඇය නව සේවා ස්ථානයට සේවය වාර්තා කිරීමට නොගිය බව සඳහන් කරන ලදී.

මෙම නඩුවේ ඉල්ලුම්කාරිය වගඋත්තරකාර සමාගමේ වසර දහහතක කාලයක් සේවය කළ තැනැත්තියක් වන අතර 2007 වර්ෂයේ දී සේවය අවසන් කිරීමේ පනතට පටහැනිව මහරගම මහමේඝ පාරේ තිබූ කර්මාන්ත ශාලාව පානදුර මෝදරවීල පුදේශයට ගෙන ගිය බවත් එසේ කිරීම පවත්නා කම්කරු නීති වලට පටහැනි බවට කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ නියෝගයක් අනුව සේවකයන්ට වන්දී මුදල් පුදානය කළ බව 2014.07.07 දිනැති වගඋත්තරකාර පක්ෂය ගොනු කළ ලිපිය අනුව පැහැදිලි වේ. තවද කම්කරු නිලධාරී ශාන්ත කුමාර මහතා 2013.03.21 සහ 2013.04.24 යන දිනයන්හි පවත්වන ලද විමර්ශනය සම්බන්ධයෙන් වගඋත්තරකාර ආයතනයේ

සමූහ මානව සම්පත් හා පරිපාලන කළමනාකාර සංජය නයනජිත් මහතා පැහැදිලිව පුකාශ කර ඇත්තේ 2007.08.24 වන දින ඉල්ලුම්කාරියට හිමි පාරිතෝෂික දීමනා ලංකා බැංකුවේ ආයතනික ශාඛාවේ අංක 852628 දරන චෙක්පතකින් ගෙවූ බව අවධාරණය කරන ලදී.

විශේෂයෙන්ම 2014.09.08 වන දින සමූහ මානව සම්පත් නිලධාරී තැන තොරතුරු පුකාශයට පිළිතුරු දෙමින් පැහැදිලි කර ඇත්තේ මුල් තත්වයට හාත් පසින් වෙනස් වූ තත්වයකි. ඒ අනුව ඉල්ලුම්කාරියගේ සේවය 2007.04.10 වන දින අවසන් නොවූ බවත් සිදු වූයේ ස්ථාන මාරුවක් පමණක් බවත්ය. විශේෂයෙන්ම ඉල්ලුම්කාරිය TEU/A/36/2007 නඩුවට කිහිප දිනක්ම පෙනී සිටි බව පුකාශිතවම පිළිගෙන ඇත.

ඉල්ලුම්කාරියගේ ස්ථාවරය වූයේ ඉල්ලුම්කාරියට ස්ථාන මාරුවක් කරන බවට ලිඛිතව හෝ වාචිකව කිසිම දැනුම් දීමක් නොකළ බවයි. මෙම නඩු විභාගයේ දී හොඳින් තහවුරු වූ කරුණක් වූයේ සේවය අවසන් කිරීමේ පනත යටතේ සේවය අවසන් කිරීම නීතානනුකූල නොවන බවට කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ තීරණය අනුව සේවකයන්ට වන්දි පුදානය කිරීම සිදු කළ බවයි.

ඉල්ලුම්කාරිය නඩු විභාගයට සහභාගිවූ බව වගඋත්තරකාර පක්ෂය පිළිගන්නා අතරම ඉල්ලුම්කාරියට හැර සියලු සේවකයන්ට වන්දී පුදානය කළ බවත් පුකාශ කර සිටී. වගඋත්තරකාර පක්ෂයේ ස්ථාවරය අනුව ඉල්ලුම්කාරියට ස්ථාන මාරුවක් දුන්නේ නම් ඇය සේවය භාර නොගැනීම මත නොදන්වා සේවයට නොපැමිණිම මත VOP යටතේ සේවයෙන් අස්කළ යුතුව තිබුණි. වගඋත්තරකාර සමාගම සියලුම සේවකයන්ට වන්දී පුදානය කළ බව පුකාශ කරන අතරම ඉල්ලුම්කාරිය ඉල්ලීමක් නොකළ බැවින් ඇයට වන්දී ලබා දීමට අයිතියක් නොමැති බව දක්වා ඇත. තවද අනවශා ලෙස පුමාද වී ඉල්ලීම සම්බන්ධයෙන් ද බරපතල ලෙස චෝදනා නගා ඇත.

විශේෂයෙන් ම බේරුම්කරණයකදී මූලික වශයෙන් අදාළ කරගන්නේ සාධාරණත්වයේ මූලධර්ම බැවින් ඉල්ලුම්කාරිය සද්භාවයෙන් යුතුව මෙම ඉල්ලීම කර ඇත්තේ පෙර සඳහන් කරන ලද TEU/A/36/2007 නඩු විභාගයට කිහිප වතාවක් පෙනී සිටියද ඇයට වන්දී නොලැබුණු නිසාත්, සේවකයන්ගේ ලැයිස්තුවේ තවත් ජේමවතී යනුවෙන් කෙනෙකු සිටීමෙන් පුශ්නය පටලැවී ඇති බව හෙලිදරව් වීමත් හේතුකොට ගෙනය. මෙහිදී සළකා බැලිය යුත්තේ ඉල්ලුම්කාරිය සිය අයිතිවාසිකම් උදෙසා නිසි කලට නිසි ලෙස ඉදිරිපත් වූයේ ද යන්නයි. සමස්ථ විභාගය පුරාම ඇය සිය අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වූ බව අවිවාදයෙන් තොරව පිළිගත හැකිය. නිවැරදී ලෙස ඇයගේ නම සඳහන්ව නොතිබිම සම්බන්ධයෙන් වගකීව යුතු වන්නේ පෞද්ගලිකව ඉල්ලුම්කාරිය නොව මුල සිට විමර්ශනයට සහභාගි වූ පාර්ශ්වයන් බව නිගමනය කරමි.

වගඋත්තරකාර පක්ෂය පිළිගන්නා පරිදි ඉල්ලුම්කාරියට වන්දි මුදල් පුදානය නොකළේ නම් කාර්මික ආරවුල් පනතේ පුතිපාදන මත සාධාරණ සහ යුක්තිසහගත තීන්දුවක් ලබා දීම අනිවාර්ය වේ.

විශේෂයෙන්ම වගඋත්තරකාර පක්ෂය බරපතල ලෙස කාල පුමාද වී මෙම ඉල්ලීම කළ බවට දක්වන විරෝධතාවය ඉහත දක්වන කරුණු අනුව පිළිගත නොහැක. දෙවන විරෝධතාවය ලෙස දක්වා ඇත්තේ ඉල්ලුම්කාරියගේ පති පිළිතුරු පුකාශයේ ඉල්ලුම්කාරිය වෙනුවට ඇයගේ නියෝජිත ලේෂන් සිල්වා මහතා අත්සන් කිරීම මත එය ඉවත දමන ලෙස දක්වා තිබීමයි. පුති පිළිතුරු පුකාශය ඉවත දමුවද ඉල්ලුම්කාරියගේ මුල් තොරතුරු පුකාශයන් ඉදිරිපත් කරන ලද සාක්ෂි සහ ලේඛන ද සළකා බැලීමේදී ඉල්ලුම්කාරියට සේවා කාලය වෙනුවෙන් වන්දි ලබා දීම සාධාරණ සහ යුක්ති සහගත බවට තීරණය කරමි.

පුදානය

- 1. ඒ අනුව විත්තිකාරියගේ වසර දහහතක සේවා කාලය සඳහා අනෙක් සේවකයන්ට වන්දි මුදල් ගෙවන ලද සූතුය පදනම් කරගෙන වන්දි ගෙවිය යුතු ය.
- 2. දීර්ඝ කාලයක් බේරුම්කරණයේ විභාග කටයුතු වලට සහභාගි වීම නිසා ඉල්ලුම්කාරිය වෙත වගඋත්තරකාර පක්ෂය විසින් නඩු ගාස්තු වශයෙන් රුපියල් විසිපන්දහසක (රු. 25,000/-) මුදලක්

ගෙවිය යුතු ය.

3. මෙකී පුදානයන් ගැසට් පතුයේ පළ වූ දින සිට මසක් ඇතුළත කියාත්මක විය යුතු ය. මුදල් මහරගම දිස්තික් කම්කරු කාර්යාලයේ තැන්පත් කළ යුතු ය.

සටහන

මෙම බේරුම්කරණ විභාගයට සෑහෙත කාලයක් ගත වූයේ දෙපාර්ශ්වයම වරින් වර දින ඉල්ලා කරන ලද ඉල්ලීම්වල පුතිඵලයක් හැටියටය, විශේෂයෙන් ම මෙම පුදානය සකස් කොට ඉදිරිපත් කිරීම පුමාද වූයේ නොවැළැක්විය හැකි අති පෞද්ගලික හේතූන් නිසා බවත් ඒ සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්ශ්වයට ම කිසියම් අපහසුතාවයක් වූයේ නම් පෞද්ගලිකව අතිශයින්ම කණගාටුවට පත් වෙමි.

එස්. එම්. එස්. ජයවර්ධන, බේරුම්කරු.

2018.08.16 වන දින, කාර්මික අධිකරණයේ දී ය.

11 - 1182